

Χαιρετισμός Σ. Χαραλάμπους

Προέδρου Δ.Σ. ΙΝΕΚ

Στην παρουσίαση της Έκθεσης για την

Οικονομία και την Απασχόληση για το 2021

16 Φεβρουαρίου 2022

Το Ινστιτούτο Εργασίας Κύπρου παρουσιάζει σήμερα την Ετήσια Έκθεση για την Οικονομία και την Απασχόληση. Μια έκθεση στην οποία για 18 χρόνια τώρα παρατίθενται με επιστημονική τεκμηρίωση και αιτιολόγηση τα δεδομένα και οι προοπτικές της κυπριακής οικονομίας.

Μια έκθεση με μια διαφορετική κατάθεση εκτιμήσεων από αυτή που μας έχουν συνηθίσει, αφού αυτή γίνεται από την σκοπιά των δυνάμεων της εργασίας και με στόχο να δώσει στο κίνημα των εργαζομένων επιχειρήματα και δεδομένα που μπορούν να αξιοποιηθούν στους καθημερινούς συνδικαλιστικούς αγώνες.

Η έκθεση του ΙΝΕΚ για την Οικονομία και την Απασχόληση δεν είναι πολύτιμο εργαλείο μόνο για τις δυνάμεις της εργασίας.

Αποτελεί ένα σημαντικό επιστημονικό οικονομικό σύγγραμμα για όσους αναζητούν μια άλλη θεώρηση της οικονομίας και των αριθμών από αυτές που επιβάλλουν οι κυρίαρχες πολιτικές και οικονομικές δυνάμεις.

Η έκθεση για το 2021 έρχεται να επιβεβαιώσει μια ανησυχία που είχαμε εκφράσει και στην παρουσίαση της περσινής έκθεσης. Ότι για ακόμα μια φορά θα καταβληθεί

προσπάθεια τον λογαριασμό και της υγειονομικής κρίσης να τον φορτώσουν στους εργαζόμενους και τους αδύνατους.

Στα βασικά συμπεράσματα της έκθεσης καταγράφουν ένα πολύ σημαντικό εύρημα. Η υγειονομική κρίση δεν απείλησε τα κέρδη που προσκόμισε το κεφάλαιο από τη σκληρή μνημονιακή πολιτική του 2013-2015.

Με βάση τα στοιχεία που παρατίθενται, τα εισοδήματα του κεφαλαίου αυξήθηκαν μεταξύ 2008-2012 και το τρίτο τρίμηνο του 2021 κατά 41% χωρίς η άνοδος των κερδών να ανακοπεί από την κρίση του 2020 ενώ αντίθετα τα εισοδήματα της εργασίας στην ίδια περίοδο αυξήθηκαν μόνο κατά 6%.

Στηριζόμενοι στη μεγάλη ανατροπή του συσχετισμού δυνάμεων που δημιουργήθηκε την περίοδο της κρίσης του 2013, βασιζόμενοι στο αίσθημα ανασφάλειας και φόβου που υπάρχει ανάμεσα στους εργαζόμενους και εκμεταλλευόμενοι την ευρείας κλίμακας απορρύθμιση της εργασίας και ειδικότερα την μη εφαρμογή των συλλογικών συμβάσεων, την αγορά υπηρεσιών την ψευδό αυτό απασχόληση, την υποδηλωμένη εργασία, τις άτυπες ευέλικτες αρρύθμιστες μορφές απασχόλησης, στόχος είναι και πάλι οι ζημιές που καταγράψαν οι επιχειρήσεις το 2020 λόγω της πανδημίας, να μεταφερθούν με την παλιά γνωστή συνταγή στον κόσμο της εργασίας.

Είναι πέρα από προφανές ότι για να μπορέσει να ανακοπεί αυτή η τάση, για να μην οδηγηθούμε σε μια νέα υποτίμηση της εργασίας που με την σειρά της θα εμβαθύνει και να παγιώσει ακόμα περισσότερο της οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες, χρειάζεται άμεσα να υπάρξουν παρεμβάσεις από την πολιτεία για αποκατάσταση μιας στοιχειώδους ισορροπίας στη διαμόρφωση της σχέσης μισθών και κερδών.

Η πρώτη αναγκαία και επιβαλλόμενη παρέμβαση είναι η εισαγωγή ρυθμίσεων που να διασφαλίζει σε κάθε εργαζόμενο μίνιμουμ μισθό και βασικά ωφελήματα από την εργασία. Για να υλοποιηθεί αυτός ο στόχος, στόχος που αναδεικνύεται και μέσα από την πρόταση οδηγίας της ΕΕ για τους επαρκείς και αξιοπρεπείς μισθούς χρειάζεται από τη μια να ολοκληρωθεί η διαδικασία που ξεκινήσαμε εδώ και μερικά χρόνια για εισαγωγή νομοθετικών ρυθμίσεων έτσι που οι βασικοί όροι των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων να εφαρμόζονται για όλους τους εργαζόμενους των κλάδων που καλύπτουν οι συμβάσεις και ταυτόχρονα να κατοχυρωθεί κατώτατος μισθός και βασικά ωφελήματα για όσους εργαζόμενους οι όροι απασχόλησης τους δεν καλύπτονται από συμβάσεις.

Μέτρα επιβάλλεται να παρτούν και για τον περιορισμό των φαινομένων της αγοράς υπηρεσιών, την ανάθεση εργασίας με την μέθοδο των υποεργολαβιών κλπ., μηχανισμοί φτηνής αρρύθμιστης εργασίας που χρησιμοποιούνται κατά κύριο από το ίδιο το κράτος. Στο πεδίο αυτό χρειάζεται να εισαχθούν και ρυθμίσεις που να αποτρέπουν την χρησιμοποίηση της τηλεργασίας ως ακόμα ένα μηχανισμό υποτίμησης της εργασίας.

Ιδιαίτερης σημασίας αυτή την περίοδο από την σκοπιά της στήριξης του εισοδήματος του κόσμου της εργασίας αποκτούν και τα μέτρα κατά της ακρίβειας όπως και η αποκατάσταση της πλήρους απόδοσης της ΑΤΑ.

Τέλος μια άλλη αναγκαία παρέμβαση για τον κόσμο της εργασίας είναι η διεύρυνση και βελτίωση της κοινωνικής πολιτικής στα ζητήματα της στέγης, των οικογενειακών εισοδημάτων, των πολιτικών στήριξης των εργαζομένων γυναικών.

Δεν είναι λοιπόν μονόδρομος η υποτίμηση της εργασίας η συσσώρευση από τους λίγους σε βάρος των πολλών. Υπάρχει και ένας άλλος δρόμος στην οικονομία, ένας δρόμος που τεκμηριώνει ότι η βελτίωση των μισθών και των συνθηκών ζωής της μισθωτής εργασίας, σε αντιδιαστολή με τη λιτότητα και τη συμπίεση των μισθών όσο ετερόδοξα και αιρετικό αν ακούγεται στα αυτιά των κυριάρχων οικονομικών και πολιτικών κύκλων είναι ένας εφικτός και οικονομικά δυνατός δρόμος για μια άλλη προοπτική της κυπριακής οικονομίας. Αυτό το δρόμο είναι που με επιστημονική σαφήνεια και πληρότητα μας καταθέτει και φέτος ο φίλος Ηλίας Ιωακείμογλου μέσα από την Έκθεση για την Οικονομία και την Απασχόληση.

Από μέρους του ΔΣ του ΙΝΕΚ αλλά και των Συνδικαλιστών της ΠΕΟ των ευχαριστούμε γιατί μας δίνει εφόδια και στηρίγματα για τους αγώνες που έχουμε μπροστά μας.